

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן
SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

קידושין מה

עניין: סעודת תנאים

מגן אברהם סיי תמד, ט

[סימן רמט] (י) דסעודה שזמנה קצועה צערב שצת [מותר] י. וסעודת סבלנות שהיה סעודה שניה שאחר סעודת אירוסין היא ג"כ סעודת מלוה (צ"ח ד"ה הסוף). וכן משמע בגמרא [פסחים מט, א] ור"ש [שם פ"ג סימן ט] וטור, וכן כתב הריב"ש סימן ר"ס, דלא כצ"י [ד"ה ומ"ש רבינו לאכול]. וכתב ר"מ מייך סימן ק"ט [הגהות אות מג] דסעודת סבלנות שעושין צלילתה שקודם החופה, שהחמין משלת סבלנות קודם אכילה, אע"פ שעדיין לא נתארסה מקרי סעודת מלוה, עכ"ל. ובמדיניות אלו שזולמין סבלנות זמן רב קודם החתונה ועושין סעודה שקורין סעודת קנין, כריך עיון אי מקרי סעודת מלוה, ונראה לי דמקרי סעודת מלוה: י בבית חמיו. וכן הוא

דברי יציב ליקוטים סיי קכד

(ה) ויתכן שענין הסעודה משום דע"י הסבלנות איכא איקרובי דעתא וקירוב חמות, וזה חלק מן הנישואין. ובלשון הירושלמי פסחים פ"ג ה"ז [דף כ"ג ע"ב]

ונראה מדבריו שענין הסעודה משום שנה והודיה, שמודה על אשר מלא חשה מלא טוב ויפק לזון מה' הטוב, וה"נ י"ל להמג"א בסעודת סבלנות שהיא מעין

משנה ברורה סיי תמד

מצות ביעור: (כד) סעודת אירוסין. והוא הדין (יט) סעודה שעושין בשעה שהכלה מקבלת סבלנות. וכתבו האחרונים, (יט) דהוא הדין בזמננו כשעושין סעודה בשעת כתיבת התנאים, גם-כן מקרי סעודת מצוה: (כה) בבית חמיו.

פסקי תשובה סיי קצד

סימן קצ"ד

ע"ד אשר נדר לאסור איסור על נפשו, שלא לאכול ולסעוד בסעודות רשות, ונפשו נשאלתו להודיעהו בפרטות, איזה סעודה חשיב סעודת מלוה, ואיזה סעודה חשיב סעודת רשות:

ומה שעושין סעודה אחר כתיבת התנאים, שקורין קנאס-מאהל, ודאי לא מקרי ס"מ, כי אין זה סעודה אירוסין רבימי הש"ס, שהי' אחר קידושין: (*****)

פסקי תשובה הגהה שם

אכן המ"א (סי' תמ"ד סק"ט) כתב וי"ל דמיקרי סעודת מלוה, וכן פסק הח"י שם (סק"י ד) — וכן אמר כ"ק ארנו"ר הנהי"ק בעל שפ"א זוקללה"ה, ואמר הטעם דכיון דאסור לקדש בלא שידוכי הוי ס"מ: וכן סיפר לי כי ידידי הרב הגאון מהור"ר אברהם אהרן לענטשילקי שליט"א אשר פ"א אמר כ"ק חו"י מרן הקדוש זוקללה"ה מקאלק להב"ל מהור"ם טומישאווער ז"ל מדוע זה סעודת שידוכין חשיבה ס"מ, אולי הוא משום דרב מנגיד על מאן דמקדש בלא שידוכי:

שו"ת מהר"י ברונא סיי כב

(כב) נשאלתי מי שאינו אוכל בסעודת הרשות אם רשאי לאכול בסעודת

שידוכין כשמקבלין קנין:

והשבתי דסעודת אירוסין בלא נישואין הוי סעודת מצוה, (בכמה) [דבכמה] דוכתי בתלמו' מדמי להו אהרדי בפ' החולץ (מג ב). במ"ק (ח ב). בפ"ק דכתובות (ו ב) אבל הך סעודה לאו סעודת מצוה היא, דלא אשכחן בתלמו' לא חובה ולא מנהגא:

אמנם בקרובי חתן וכלה אשכחן בפ"ב דקדושי' (מה ב) מנהג' לסעוד' זו גבי הוא אמר לקרובי כו' עד כפתיה ואמ' תיהוי לקרוביך אדאכלו ושתו כו' ופירש רש"י שעשו סעודה לחיבת חיתון וזמנו את קרוביהם עד כאן לשונו:

והתם לאו קדושין הוו דהא אח"כ קדש אחר אלמא דמנהג הוי לזמן קרובי', וכיון דהכי הוא אפשר דסעוד' מצוה היא, דהא אי קדיש לה אחר בלא דעתו של אבי הכלה מסיק התם דלאו כלום הוא משום חזקה אין אדם טורח בסעודה ומפסידה נמצא דסעודה זו כריתות החיתון. ובא"ז כתב שאם נצטרכה לו לזמן בעשרה חשו' סעודה חבורת מצוה ונכנס לאכול שם בסוף הלכות שמחות שלו. גאם ישראל מברונא: